

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Prvek veřejnoprávnosti u profesních komor v právním řádu ČR
Diplomant/ka: Vladimír Jadrný
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

V úvodu práce je vymezeno hned několik cílů, jichž chce diplomant dosáhnout, přičemž zpravidla jde o cíle dílčí, ve vzájemné souvislosti směřující k objasnění pojmu veřejnoprávnosti v českém právním řádu a jeho aplikovatelnosti na profesní komory (resp. na zájmovou či profesní samosprávu jako takovou) v České republice.

Lze konstatovat, že stanoveného cíle diplomové práce se diplomantovi (s určitou výhradou výtek obsažených v tomto posudku) podařilo dosáhnout.

Nejvyšší míra podobnosti práce s jinými texty je dle univerzitního systému IS/STAG rovna 0%.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Předložená diplomová práce (dále jen i „DP“) se zabývá velmi zajímavou, nicméně stejně tak komplikovanou problematikou, k jejímuž uchopení a pochopení je nutná schopnost abstraktního myšlení a rozšířené znalosti doktríny správního práva. Zvolené téma jako takové dává svému zpracovateli poměrně volnou ruku ve formě a koncepci svého zpracování. To je jistě na jednu stranu dobře, neboť diplomant má prostor pro vlastní tvůrčí přístup a systematiku, na druhou stranu to však samozřejmě s sebou nese určitou nejistotu spočívající v absenci „zaběhnutého vzoru“.

Autor předložené práce k tématu přistoupil pomocí jakýchsi tří základních stavebních kamenů představovaných třemi obsahovými částmi práce. V první části (kterou bychom mohli nazvat „teoretická“) se zabývá problematikou veřejné správy, jejího členění, základních znaků a principů a v závěru pak samotným pojmem veřejnoprávnosti nalézaným u institucí veřejné správy. Část druhá (od níž začíná jakási „praktická“ část diplomové práce) si pak klade za cíl prezentovat právní úpravy profesních veřejnoprávních korporací a vymezit jejich základní znaky a případné společné a odlišné znaky. Třetí část práce pak popisuje soukromoprávní občanská sdružení (mnohdy označená jako „komory“) a demonstruje základní rozdíly mezi nimi a veřejnoprávními korporacemi.

Tato koncepce do značné míry odpovídá tezím a cílům, které diplomant formuloval při výběru tématu. Jistě to není jediná možná forma zpracování zvoleného tématu, naplňuje však v zásadě záměr, který si autor předsevzal.

Naplnění zvolené koncepce však již není vždy zcela bezproblémové. První část je výrazně teoretická a autor v ní pracuje s celou řadou zcela klíčových odborných zdrojů (nezřídka prvorepublikových) sestávajících se kromě literatury i ze soudní judikatury a také pozitivněprávní úpravy. Přejdem k „praktické“ části práce se však odborná literatura z DP vytrácí, text se stává výrazně popisným a vycházejícím ryze z platné právní úpravy. Autor se jen spíše výjimečně pouští do vlastních právních závěrů, analýz či hodnocení, nebo případně ke komparaci, k níž vedle sebe položené právní úpravy vyloženě lákají. Tyto části textu,

objeví-li se, jsou výjimkami namísto toho, aby byly úhelným kamenem celého textu. Navíc, jakoby toho nebylo málo, pasáže „praktické“ části jen velmi málo terminologicky a argumentačně vycházejí z části teoretické. Přestože cílem diplomanta jistě bylo obě části práce organicky propojit tak, aby vytvořily ucelený homogenní text, v tomto bodě je bohužel nutno konstatovat, že u čtenáře vytváří spíše dojem roztržitosti a nevídané dichotomie na ose teorie x praxe.

Samostatnou poznámku je také nutno formulovat vůči diplomantovu vyjadřování. Práce je psána velmi osobitým stylem, který – jakkoliv jde pochopitelně o studentovu autorskou licenci – mnohdy není úplně snadné při čtení následovat. Mnohé „věty“ například ani neobsahují sloveso (v práci jsou užívány fragmenty jako třeba „A to z důvodu jeho závaznosti jen pro členy a osoby přidružené k danému společenství (komoře).“ (str. 18), nebo „A také z rozdílů mezi správou veřejnou a soukromou, z rozdílů mezi právníky osobami soukromoprávními a veřejnoprávními, kteréžto ovšem také vycházejí z právního dualismu.“ (str. 23) a mnohde jinde). Chyby stylistické (v zásadě drobnější) jsou ale doplněny ještě výraznějšími (přinejmenším zřetelnějšími) chybami gramatickými. Autor dělá chyby ve shodě přísudku s podmětem (hned na str. 4 – „pokusy byli, ale ztroskotali“, „zákony byli a prohlašovali“), časté jsou chyby v interpunkci (chybějící čárky ve větách). Tyto nedostatky pochopitelně výsledný text práce citelně snižují, navíc vcelku zbytečně.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Lze konstatovat, že z hlediska formálního práce splňuje požadované náležitosti a pokud už se v práci objeví nějaké formální nedostatky, jsou zpravidla jen méně závažného charakteru. V citacích jsou někteří autoři uváděni celým jménem a jiní nikoliv (např. hned na str. 3), někde diplomant odkazuje na zdrojový text velmi obecně, tj. bez uvedení konkrétní stránky (str. 18 u Stašova textu), někde autor uplatňuje zkratku pro *opus citatum* (op.cit.), jinde ale identifikační znaky pramene přepisuje celé atp. Jde o nedostatky zbytečné, nicméně svou závažností spíše marginální.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Předložená diplomová práce představuje originální zpracování nesnadného tématu, jež diplomant zpracoval poměrně osobitým stylem. Výsledek jeho snažení jistě není bezproblémový, lze však konstatovat, že v obecné rovině se mu podařilo vytčeného cíle dosáhnout a práci dovést do zdárného konce, jakkoliv to neplatí zcela bez výhrad.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Je možno konstatovat, že i přes výše uvedené nedostatky splňuje předložená diplomová práce požadavky kladené na závěrečné vysokoškolské kvalifikační práce a je tak možno ji doporučit pro připuštění k ústní obhajobě.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Autor se v práci příliš nezabývá problematikým vymezením profesní samosprávy jako takové, její terminologií a jejím zařazením do „systému samospráv“ (samospráva zájmová, profesní, „jiná“ atd.) v soudobé správněprávní literatuře (str. 16 a 17). O tom by mohl pohovořit v rámci obhajoby.

Kromě toho by se diplomant měl vyjádřit k tomuto posudku a odpovědět na otázky, které vyplynou z diskuse před zkušební komisí.

V Plzni dne 11/04/2012

Podpis autora posudku